

ne odreče, temuč opomni: „Prav priden si res, ostani tak, pa skrbi, da dekliča okaniš, ter v svojo moč do-bodeš“.

Ta dovolitev mlademu zalezovalcu daje pravico, da porabi sleherno priliko, da bi vlovil dekliča.

Imajo pa vse žene in dekleta v vasi to dolžnost, da nevesto branijo in varujejo vseh ženinih zanj, a tudi nevesta sama je jako oprezna, da nista nikoli sama ne domá, ne kje drugje, zato zalezovalec časi čaka pre-sneto dolgo časa, predno zalóti devo, ali pa se mu celó ne posreči to. Če pa je dečak vendar-le srečen tako, da dočaka čas, da devo zalóti kje ssmo ali pa v družbi nekolikih tovarišic, mlada krasotica jame kričati ter jej pridejo dekleta in žene na pomoč, in težka je dečakova zmaga, ali pa celó onemore. Bijejo ga s pestmi, pote-zajo za lase in stepó tako, da se dolgo časa več ne probudí v njem želja po takovi snubitvi. Če pa se mu ne pripetí tak tepež, ali če zmore to žensko vojsko, srečen je. Nevesta sama tako zmago slavi z jokajočim glasom: „Ni! ni!“ — ženstvo pa popustí njega in njo sama in razzgubi se.

Dostikrat se primeri, da dekličeva volja in njegovo srce jako lajša ženinov boj, skrbeti mora dečak le, da nezmore brezi vsakoršnega upora, to zahteva dekličeva čast.

Pripeti se, da ta ali ta mladenič dela in bojuje po celih sedem let in da napósled do céla onemore, pa vendar ne prisluži neveste.

Če dečak zmore žensko vojsko, ter pribori nevesto, odpelje jo v svoje seló in kaže prijateljem in svojim so-rodnikom, po nekolikih dneh pa se vrneti in pohajata njene prijatelje in rodovince.

Po teh pohodih slovesno žrtvujejo ribjo glavo. Nad to glavo in nad prevozom, ki je obvezana z njim, bri-jejo vsakojake burke in čaralnije, mlado devo oblečejo v dolga krila iz ovčjih kož in obesijo na-njo štiri velike in težke obraze, pod katerimi kar omaguje.

Vse to se godí na čolnih in ladijah. Kakov mladič nevesto prime, ko stopi iz ladije, in pelje jo v očino hišo; kakova starka nese ribjo glavo pred njima, drugi pa idó za njimi. To ribjo glavo v hiši odložé na po-slednjo stopnjico, a ženin in vsi navzočniki vsak po-sebej, stopijo na-njo, naposled pa jo vržejo v ogenj.

Ženin iz donesenih jestvin priredi gostijo in z njo postreže svojim gostom, ki svatujejo nekoliko dni, mlada zakonca pa po svatbi ostaneta ali pod streho nevesti-nega očeta, ali pa odideta na ženinov dom.

Vse to obredje kaže, da Kamčadal mladeniča skuša, ali bode res ali ne dober soprog hčeri, zato pazijo, ali je požrtvovalen, neumoren, kar očetu in materi, če je takov, priča, da mu je mnogo do tega, da hčer dobode v zakon. Iz tega pa izvira, da ima zmerom soproga prvenstvo, Slovenci pravimo, da hlače nosi. Če se mož kaj pregreši, prepové mu žena tobak in da ne sme pri-bližati se jej; a predno revež ti milosti izprosi, mora hudo boriti se.

Mnogovrstne novice.

* *Visoka starost.* „Hark. gub. Ved.“ pišejo: v Har-kovu živela je kmetica, Avdotjuška po imenu, katero je veliko mestjanov dobro poznalo. Bila je 125 let stara, rojena 1755. leta, pri svoji visoki starosti popolnoma krepka, hodila je še sama na trg, k vodi itd. Nje spo-min bil je še nenavadno dober. Zadnji čas premago-vala jo je zaspanost, tako, da je po 24 ur spala, potem se je navadno izrazila, da je bila „na unem svetu“. 7. septembra t. l. bila je neka osoba z železnim vlakom povožena, — to bila je, kakor se je pokazalo, stara Avdotjuška.

* *Časnikov v Rusiji* izhaja sedaj, kakor „Molva“ poroča, 608, in sicer: 417 v ruskem, 54 v poljskem, 40 v nemškem, 11 v letiškem, 10 v francoskem, 7 v estniškem, 7 v armenskem, 4 v tatarskem, 4 v hebrejskem, 3 v gruzinskem, 3 v latinskem in 2 v finskem jeziku. Ne mnogo za tako veliko in mogočno carstvo.

* *Še enega preroka mehke zime* dodaja „Soča“ na-šemu prerokovanju, katera v poslednjem svojem listu piše, da letos uže odpada brezovo listje na spod-njih vejah in mladikah, — to pa veljá za znamenje ne-hude zime. Ko bi se breze golile uže zdaj na vrhah, bi to bilo znamenje hude zime.

Naši dopisi.

Iz Mandrešta v Besarabiji 1. nov. A. J. — Naj sprejmejo, drage „Novice“, k mojemu zadnjemu dopisu sledeči dodatek o žitnem sejmu meseca septembra v Odesi. Kupčija bila je jako živa, a cena žita se je tudi tukaj podražila, posebno cena rži, katera je tukaj še do zdaj neslišane dragine, 1 rublja 42 kopek za pud dospela. Od 1. septembra do 1. oktobra prodalo se je v Odesi 4 milijone in 900.000 pudov žita. Izvoz iz odeske luke od 1. do 29. septembra iznaša 407.000 četvrt raznega žita. Tudi gledé žitnega izvoza Ameri-kanci Ruse skoro na vseh zapadno-evropejskih sejmi-h izpodrivajo, ker svoje žito po 20% cenejše prodajajo kot Rusi. To je za Ruse dovolj žalostno, ker ravno za žito največ skupijo. Da! Amerikanci celó v Petro-grad in Odeso svoje žito in moko cenejše pošiljajo kot tu stoji. — Rusija ima 48 milijonov španskih ovác (merino), a vendar prišla je te dni jaderna barka „Alba“ z 915 balami španske volne v Odeso. Zadnja leta je v Rusiji volna obče kaj draga, lani so ovčarji po 11 rubljev 50 kopek pud volne prodajali, a letos je pa še dražji. Na sejmu v Kahovki prodalo se je 30.000 pu-dov volne po 10½, 12½ in 12¾ rubljev, a veči trgovci hoteli so po 13—13½ rubljev za pud. — Kar se tiče razpora med Rusijo in Kino, vam nič gotovega pisati ne morem. Rusija „brusi sablje, brusi kôse“, in ako „sin iz nebes“ v Pekingu z lepa ruskemu zahtevanju ne zadosti, sprejeti bode moral hrabre ruske vojske v kratkem slovesno v stolici svoji, kakor Abdul Hamid o svojem času. — Vreme je tukaj uže nekaj dni prav lepo in gorko — pravi „Altweibersommer“, kakor Ne-mec pravi.

V Gorici 7. nov. — Ne vem, kedaj je dopisnik v veči zadregi, — kedar ima premalo tvarine, ali kedar je ima preveč. Jez je imam ta pot premalo. Znabiti, da ne bi bilo preveč neprilčno, ko bi razširil dopis s kakim pokopališčnim premišljevanjem, ker je zdaj čas za to. Ali — neslanosti po kopitu nekih „pod-listkov“ nočem pisati; ko bi pa kaj pisal, bilo bi komu morda preslano, komu družemu pa preklerikalno, to je, za časnik prepobožno. Zatega voljo ne maram omenjati družega o naših 2 pokopališčih, ko to, česar nismo videli sicer na njih, ampak le više gori nad novim mirodvorom, na Mrzovcu namreč in po vsem Čavnu, pa tudi pri „sv. Gendri“ (proti severoza-hodu od tod). Kaj smo neki videli? Mrtvaško odejo matere prirode — prvi neg, ki je pa uže ves zginil. Krasni so bili prazniki pred 8 dnevi, grdó je bilo zadnje dni oktobra in sred preteklega tedna; danes in včeraj imamo spet milo jesensko vreme. Važen faktor je vreme, ali še važniši so od njega odvisni zadnji poljski pridelki. Hvala Bogu — razen detelje, katere je mnogim vso zadnjo košnjo deževje skazilo, činkvantin in ajda sta rešena. Repa ni prav lepa, za zelenino je preveč moče.